

Обрасци признаница, или уверења

Образац Ђ

(Н. Н.) _____ из _____

уписао се у радњу _____ под бројем _____

уписне књиге, и платио је _____ и словима _____

динара за упис од _____

до _____

У _____

18 _____

Образац Ж

(Н. Н.) _____ из _____ уписао

се под бројем _____ уписне књиге да _____

и платио је за упис _____ и словима _____

динара за време од _____

до _____ а по оцени _____

У _____

18 _____

Образац И

(Н. Н.) _____ звањује _____

записани под бројем _____ уписне књиге, платио је _____ и

словима _____ динара на име процента за време

од _____ до _____

У _____

18 _____

ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ

правила и упутстава за извршење законских наређења,
из закона о трошарини на пиво од 7 новембра 1877 год.
ЛБр. 8649.

Наслов се замењује и допуњује овако:

„Правила и упутства за извршење законских наређења,
из закона о трошарини на пиво, од 19 јула 1877 год. (Збор-
ник 31, с. 28), и из закона о изменама и допунама њего-
вим, од 19 децембра 1878 год.“

Увод се замењује и допуњује овако:

„За извршење законских наређења о трошарини на пиво,
од 19 јула 1877 и од 19 децембра 1878 год. а на основу
чл. 5 и другог одељка чл. 16 закона од 19 јула 1877, про-
писују се ова правила и упутства.“

§ 11 замењује се овим:

У омеравању садржине пиварских судова, служиће као
јединица један хектолитар (100 литара), а само омеравање
извршаваће се хладном водом.

Пошто нове мере нису још уведене у практику, те нема
ни мере од 1 хектолитра, набавиће се за сад мера од 5 ли-
тара, и овом ће се мером, а наликом воде, омерити један
суд до једног хектолитра (100 литара), па онда ће се тим
судом омерити пиварски судови.

За омеравање судова пивари су дужни ставити власти
на расположење раднике, воду и све што је за то омера-
вање нужно.

§ 12 *заменује се овим:*

Омеравање судова бива на овај начин:

Узме се суд од једног хектолитра, и овај се до означене мере напуни хладном водом, па онда се ова вода изручује у суд који се омерава све докле, док се не сазна колико течности он хвата.

У § 13 речи „*аковом*“ и „*акова*“ заменују се са „*хектолитром*“ и „*хектолитара*“.

Исто тако свуда у правилу стара мера „*аков*“ заменује са новом „*хектолитар*“ (100 литара).

Први одељак § 21 заменује се овим:

Врионици омеравају се по правилу само на један налив а према количини пива, које се једним варењем извари и па хладњачи охлади.

Но у оних пиварама где је обичај да се врионици пуне са извареним и охлађеним пивом од два или више варења, омеравање сваког појединог врионика бива на толико налива, колико се пива од развог варења у њ сипа.

С тога се и врионици омеравају са једним, два или више налива и са толико мера, према изјави пивара и начину његове радње.

§ 22 *заменује се овим:*

Остали судови, као: бачве, смешитина бурад и т. д. омеравају се па онај исти начин, па који се омеравају и казани (§ 13).

§ 23 *заменује се овим:*

Пиварима је остављено на вољу, да и ситну бурад доведу на нову меру — на литре и хектолитре, — и по томе да се њима почну служити и пре времена него што је то чл. 35 закона о мерама, од 1 децембра 1873, утврђено.

Пивари који хоће да доведу бурад на нове мере, дужни су, и то на своју одговорност, означити на бурадма њихову

запретину у мерама законом о метарским мерама прописаним и уз то додати своје име или знак којим се место имена обично служи.

Ситна пиварска бурад могу бити од 25, 50, 100 и 200 литара. Садржина буради од 25 литара не сме да буде мања од 24 литре ни већа од 26 литара; оних од 50 литара не сме да буде мања од 48 ни већа од 52 литре; оних од 100 литара не сме да буде мања од 97 ни већа од 103 литре; и најпосле садржина буради од 200 литара не сме да буде мања од 194 литре, ни већа од 206 литара.

Пивари који би се почели служити новим мерама, дужни су то јавити општинској власти а и јавно обзнанити.

II.

У § 30 *заменује се:*

тач. а, месец, дан и сахат кад ће и који казан да подложи;

тач. в, месец, дан и сахат кад ће варење да сврши и по томе, кад ће, и нумеру и садржину хладњаче у којој ће изварено пиво да охлади;

тач. г, месец, дан и сахат кад ће нумеру подрума, и садржину врионика у којима ће охлађено пиво из хладњаче оточити; па онда, у коме ће га подруму и у које судове отуда преточити и смешити;

тач. д, колико пива за варење пријављује, и по томе:

тач. б, колико трошарине има да плати па пријављену количину пива; и

тач. е, да ли ову трошарину плаћа одмах по што се она па пријављено и изварено пиво разреже, или је плаћа у роковима, па ако је тако плаћа, кад ће и у ком року платити; према овоме измениће се и формулари пријаве и записника за увођење истих.

§ 32 додаје се:

и да у њој не буде пријављена ни већа ни мања количина пива, но само онолика, на колику је хладњача омерена.

§ 38 додаје се и трећи одељак који гласи:

„Пивари ће бити дужни, да закажу својим радницима, да за сво време вршења званичне дужности буду контролној власти на услузи“.

§ 41 замењује се овим:

Докле не истече пријављено време за хлађење извареног пива, и докле се на хладњачи не констатује, да ли се пријављена количина пива слаже доиста са извареном, не сме се од пријављеног извареног пива ништа и нигде ван варионице и хладонице изнети.

§ 42 замењује се овим:

„А и пошто се изварено пиво на хладњачи охлади и омери, не сме му се вода или друго што додавати“ и т. д.

У § 43 у I одељку на крају, замењује се реч „изради“ са „извари и охлади“, а последњи се одељак са свим изоставља.

§ 45 замењује се овим:

Пошто се изварено пиво при разрезавању трошарине мери у хладњачама, разрезачи ће бити дужни, да се у цели тачнијег разреза трошарине нађу у пивари у време, кад се изварено пиво из казана преноси у хладњаче, а свакојако пре, него што се пиво из хладњаче у варионику отаче.

§ 46 доунавља се овим:

„Нађе ли се извареног пива и у другим судовима, разрезачи ће то констатовати као утају, на поступити по закону“.

Последњи одељак § 47 замењује се овим:

Ако се мером на хладњачи знађе, да је пива изварено више, него што је пријављено, вишак тај констатоваће се одбицањем до пријављеног нивомера, на ће се означити као „утаја“ и за ову ће се по чл. 9 зак. казнити са 4 пута онолико трошарине колико би ова изнела на ону количину пива која је затајана.

Но ако разлика између изварене и пријављене количине пива не износи више од 5%, не ће се применити казна за утају, него ће се и на тај вишак само трошарина по закону разрезати и наплатити.

Изађе ли по „нивомеру“, да је мање пива изварено, него што је пријављено, мањак тај не ће се у рачун узимати, него ће се трошарина разрезати и наплатити на онолико, колико је пријављено било.

§ 48 замењује се овим:

Од количине пива, која буде доиста изварена и охлађена, одбиће се при разрезу трошарине 7.5 од сто литара на име фире.

§ 49 замењује се овим:

На сваки хектолитар (100 литара) извареног пива резује се и наплаћује на име трошарине по 8 динара, тако, да трошарина изнесе онолико пута по 8 динара колико је хектолитара пива изварено. Од ове суме одбиће се 7.5 на сто у име фире; а остало ће се наплатити:

§ 50 замењује се овим:

Колико се пива при омеравању буде нашло, и колико је од тога на име фире одбијено, разрезачи ће то назначити у пријави и словима и бројем. Они ће тако исто означити и колико је трошарине према томе разрезано, као и колико је казни ударено ако јој је било места.

Овако попуњену пријаву, разрезачи ће упутити коме треба на исплату.

§ 53 замењује се овим:

Најдужи је рок плаћања 3 месеца, а најкраћи петнаест дана.

По овоме, ако се трошарина плаћа у року од 3 месеца, трошарина на пиво које је изварено једног дана првог месеца платиће се тог истог дана трећег месеца; а ако се плаћа у року од 15 дана, платиће се овог дана који буде петнаести од дана кад је пиво, на које се плаћа трошарина изварено.

§ 61 у почетку додаје се:

На крају сваког месеца, а најдаље за 10 дана, итд.

V.

§ 69 замењује се овим:

На пиво које се у земљи произведе, па се у количини од најмање 1 хектолитра (100 литара) извезе у стране земље уредним путем, а по правилима овим и ђумручким, вратиће се на снагу извезену количину пива онолико трошарине колико је на извезено пиво у ствари и плаћено.

Но пиво које се хоће да извезе у стране земље с правом на повраћај плаћене трошарине, треба да има најмање 3 степена по сахарометру а при температури од 14° Реомјерових.

На пиво, које се извезе испод 3° јачине и у мањој количини од 1 хектолитра (100 литара) не ће се ништа на име трошарине враћати.

§ 70 замењује се овим:

Правило је, да се врати онолико трошарине на пиво, које се извезе, колико је на њ у ствари и наплаћено.

Али по што је по закону од 19 јула 1877 год. наплаћена трошарина на пиво које је произведено до 19 децембра 1878 год. по 2 динара на 100 килограма, или по 1 динар на акв од 40 ока, а по закону од 10 децембра 1878 год. на пиво, које се од тога дана произведе плаћа се трошарине по 8 динара на хектолитар (100 литара), то ће се и на пиво које се извезе на страну с правом на повраћај плаћене трошарине вратити 2 или 8 динара на 100 килограма или 100 литара, према мери у којој је наплаћена трошарина на пиво које је у земљи произведено, па на страну извезено.

По овоме, пивари који би полагали право на повраћај трошарине по закону од 19 децембра 1878 год., дужни су доказати својим књигама и дотичним пријавама, да је пиво које извозе и на које траже повраћај веће трошарине од оне по закону од 19 јула 1877 године, доиста произведено, после 19 децембра 1878 године и да је на њ плаћена она трошарина коју закон од тога дана наређује.

Овако поднесени докази морају бити потврђени и од стране надлежних разрезача.

Трошарина на пријављену и извезену количину пива, враћа се најдаље за три месеца од дана кад је пиво доиста на страну извезено; а вратиће се на оном месту и од оне власти, где је и којој је трошарина плаћена.

§ 71 замењује се овим:

Пошилање пива за извоз мора бити у судовима, који се званично запечатити могу и који хватају најмање 25 а највише 100 литара.

Ако се пиво у флашама извози, ове се имају сложити у сандуке тако, да се на њих званични печат ударити може.

§ 72 замењује се овим:

По правилу, пивар који жели да извезе пиво у страну земљу, дужан је за свако поједино пошилање најпире јавити

полицијској власти оног места у коме се пивара налази, и подвези јој за сваку експедицију пива писмену пријаву — у триплаткату по образцу Ђ.

Но пиварима је остављено да могу од један пут и већу количину пива пријавити за извоз, па онда ову количину пива држати у свом сместителу ближе оном месту одакле ће поједине партије на страну извозити; колико од тог пива буду извозили они ће извештавати власт оног места у ком је пиво смештено.

§ 73 замењује се овим:

1; Је ли пријављен прави број судова, у којима се пиво извози; хватају ли ови судови онолико, колико је пријављено и јесу ли они у таком стању, да се у њима по овим правилима пиво извозити може.

2; је ли количина пива тачно пријављена, и је ли пиво доиста од 3 града по сахарометру; и

3; је ли по закону плаћена трошарина на пиво које се хоће да извезе.

*У § 76 тач. а и б; бр. 5.
замењује се овим:*

Марка, нумера, начин паковања, број, тежина и запремина колета.

§ 77 додаје се:

Но пријава од оног пива, које се носи у сместителу за извоз, не ће се слати ђумруку, него полицијској власти оног места, где је сместителу.

На основу ове пријаве, пивар ће пријављивати овој власти почасно пошљање пива за извоз, па ће ова власт даље урадити како је прописано §§: 73, 74, 75 и 76, 85, 86, 87 и 88.

У § 78 у средини после речи:

„слажу ли се колета по“ изоставља се „тежини“, а после речи „ђумрук“, додаје се:

Измерити колета, па ће цифру коју при премеру нашао буде, у рубрике за то одређене, у оба екземплара пријаве уписати итд.

Према овом и § 76 мења се и образац е.

§ 79 додаје се а:

Пиво које је оглашено за извоз, и налази се у узаконеним судовима од дотичне власти, могу пивари у цело или на делове и у земљи употребити, само што се у том случају мора јавити најближој полицијској власти, те да званичне печате поскида са оних судова што остају у земљи, па ће онда у главној пријави означити количину пива која је још за извоз остала.

(Следећи параграфи додају се као нови).

§ 82.

У цели контролисања извареног произведеног — и употребљеног пива, пивари су дужни водити књиге о свеколикој радњи својој.

Књиге о пиварској радњи морају се тачно и савесно водити, тако да се може из њих и у свако доба сазнати све што је нужно за контролисање извареног пива.

§ 83.

Из пиварских књига треба да се зна, и по томе да се у њима уписује хронологијским редом:

а; колико је, кад и каквог материјала за произвођење пива купљено или набављено;

б; колико је, кад и каквог материјала за варење пива употребљено;

в; колико је, кад и каквог пива произведено;

г; колико је, кад каквог од произведеног пива и на што употребљено.

§ 84.

Књига у којој се уписује све о сировини, водиће се онако, како то закон трговачки у опште прописује, с том напоменом, да се воде тачно и тако, да се из њих може увек сазнати: одакле су, колико, кад и од кога сировине набављене, како су, кад, колико и на шта употребљене.

§ 85.

О произведеном и употребљеном пиву, водиће пивари две књиге и то: једну књигу о произведеном пиву по образцу под I, а другу о употребљеном пиву по образцу под II.

Књиге ове имају се водити по начину како је даље одређено, а нарочито се обраћа пажња пивара, на тачно и савесно вођење ових књига, како би се из њих донета могло свакад и у свако доба дознати све, што је по овим правилима а за контролисање извареног пива нужно знати.

§ 86.

У књигу о произведеном пиву уписује се и то у примање, она количина пива, која се омеравањем нађе, да је на хладњачи у своје време охлађена, а мора се уписати одмах и непосредно после самог омеравања, а пре отакања у врioniце.

Пиво кад се из врioniце изнесе, или где пренесе, завешће се у издавање тек по свршеном главном врећу, и то оног дана, и одмах кад се пиво из врionика оточи за пренос.

Овом приликом и тада се има показати у издавању, и прави мањак због талогa и ветрења, што се догоди на извареној количини пива.

Исто тако и остали губитци на пиву, који би се догодили изванредним каквим случајем н. пр. што врionик напукне на

се пиво проспе, и то би надзорна власт констатовала, имају се завести у издавање књиге, о извареном пиву, и то оног дана кад се случај догодио, а пре него што се пиво из врioniце износи или где преноси.

§ 87.

У књигу о употребљеном пиву, уводи се у примање оно пиво, које се и кад се по главном врећу из врionика оточи у подрум за смештај, а у издавање заводи се оно пиво, које се и кад се отуда на продају или потрошњу даље однесе.

§ 88.

Ако који пивар има смештишта за пиво или пиваре, где се пиво производи, онда свако тако смештиште мора да има за се књигу о примљеном и утрошеном пиву.

§ 89.

Пивар који произведено пиво у својој пивари у малом продаје, дужан је о проданој количини дневно водити засебан рачун, на по свршеном дану одмах завести у књигу издавања.

Исто ће се тако водити рачун и о оном пиву што се у пивари раденицима даје.

§ 90.

Све књиге, које пивари по овим правилима морају водити, стоје у свако доба отворене разрезачима тропарине на пиво, и свакоме ономе који има право надзора или ревизије.

Сви ови имају право и дужност, поћице и пренисе из пиварских књига по потреби узети.

§ 91.

На захтев надзорне власти, пивари су дужни и месечне изводе о произведеном и употребљеном пиву из књига изводити и на преглед послати.

§ 92.

Све пиварске књиге воде се хронологијским редом; оне се закључују месечно, при њиховом закључењу одбију се суме издавања од суме примања, и што преостане пренаша се у следећи месец.

Овако закључене књиге чувају се за 5 година.

§ 93.

Све књиге, које су пивари дужни водити, морају међу собом у потпуној сагласности бити.

§ 94.

Свака готовина пива за коју се сравањем књига докаже, да на њу према пријављеним листама није трошарина плаћена, сматра се као да је од пријаве утајана, на њу се за ову утају и казна по закону одредити.

§ 95 *заменjuje се овим:*

Из књига што су их пивари о својој радњи до сада водили сумираће они све позиције о пиву што су га произвели и продали од почетка 1878 до 19 децембра те године, на ње онда тога дана одбивши издавање од примање остатак као прву позицију завести у књиге, које се овим правилима прописују, на онда даље увести позицију по позицију што су га произвели и продали од 19 децембра 1878 и тако увођење продужити до краја ове 1879 г.

Пренос овај из старих књига у нове, извршиће се у присуству разрезака трошарине на пиво.

АВр. 4569. 4. Маја 1879.
у Београду.

Министар финансије,
В. Јовановић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народа,

КЕЊАЗ СРПСКИ.

На предлог Нашега војног министра, а на основу § 3 закона о устројству војске, наређујемо:

„Да се војно-судска струка одвоји од Ђенерал-штабне и да образује засебну струку са својим називом.“

Наш војни министар нека изврши овај указ.

6. Маја 1879.
у Нишу.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

Министар војни,
почасни ађутант Његовог
Височанства, Ђеџа,
Ђенерал-штабни потпуковник,
Јов. Миниконић с. р.